

מאורות אל העבר

כד תשרי תרסב | 07/10/1901

יבנאל בימי ייסודה. צילום: קשלס, חיים, ראשית הפעילות הציונית (ויקפדיה, נחלת הכלל)

מושבת הגליל

בתחילה היה החלום להתיישב באדמות הגולן. השטחים רחבי הידיים שקנה הברון רוטשילד בשדות החורן משכו אליהם את בני העלייה הראשונה מרומניה ומבולגריה, אולם התאונות הטורקים להתיישבות שמה לה קץ. החלופה נמצאה בהרי הגליל, באדמות הכפר ימה. בכ"ד בתשרי תרס"ב (7.10.1901) עלו ליבנאל ראשוני המתיישבים: עשרה גברים ושתי נשים, והקימו בה את ביתם. מאוחר יותר הצטרפו אליהם בני משפחותיהם. דורות של עובדי אדמה קשוחים ומסורים גדלו במושבה. השדות מסביבה הלכו ופרחו ומושבות בת שונות הסתפחו אליה. בני יבנאל נודעו במסירותם לביטחון ישראל. רבים מהם שירתו בפלמ"ח, באצ"ל וביחידות העילית של צה"ל, תוך שהם מנצלים את חיבורם לטבע ואת היכרותם עם ערביי הסביבה. במושבה התחולל גם אחד מקרבות הגבורה של לוחמי הלח"י נגד כוחות בריטיים עדיפים. יבנאל, עם נופיה המרהיבים וקרבתה לכינרת, התפתחה מאוד והפכה גם לאבן שואבת לתיירות המאחדת בתוכה ישן וחדש. חסידי ברסלב שהגיעו לעיר בשנות השמונים של המאה העשרים הוסיפו נופך משלהם למושבה, שהציב אתגרים וכיוונים חדשים בפני עתידה של המושבה הוותיקה.